

К.К. Тарахтієнко,
студентка III курсу ФЕФ,
спеціальність «Фінанси і кредит»,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник: О.В. Димніч,
к.е.н., доцент кафедри страхування,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ ТА ЙОГО РОЛЬ В СОЦІАЛЬНОМУ ЗАХИСТІ НАСЕЛЕННЯ

Багаторічний світовий досвід свідчить про існування важливого напрямку захисту громадян від настання та наслідків раптових, несприятливих і навіть фатальних подій. Ним виступає страхування життя, яке дозволяє вирішити низку проблем у випадку, коли людина тимчасово або назавжди втратила працездатність; вийшла на пенсію за віком, значно втративши у власному доході, зазнала втрат здоров'я або у випадку настання певних подій у житті родини (настання повноліття, одруження тощо). Більшість громадян не має можливості самостійно компенсувати такі неочікувані витрати. У цьому випадку на допомогу приходять страхові компанії, послуги яких дозволяють за порівняно невелику плату у вигляді страхових внесків (платежів), розраховувати на відчутну і швидку компенсацію витрат.

Таким чином, страхування життя сприяє вирішенню проблем соціального захисту населення, а його розвиток має надзвичайно великий вплив на системи соціального захисту будь-якої країни. Водночас, від глибини дослідження сутності страхування життя, його технічної організації та правової основи, залежить ефективність страхового захисту в країні.

В розвинених країнах страхування життя є одним із важливих елементів соціальної системи. Воно дозволяє успішно вирішувати багато суспільних проблем. При цьому страхування життя є одним із пріоритетних видів страхування, важливою підгалуззю страхування, яка сприяє акумулюванню в економіку довготермінових інвестиційних ресурсів. Так, місце страхування життя на страховому ринку країни показано на рис. 1.

Рис. 1. Структура страхового ринку та місце на ньому страхування життя
[1, с. 243-249]

Як видно з рис. 1, послуги зі страхування життя є доступним інструментом, який забезпечує наступні гарантії: активізацію нарошення заощаджень населення країни, відшкодування втрат у доходах чи у зв'язку із втратою здоров'я або смерті члена родини, організацію надання медичної допомоги відповідними установами у випадку хвороби тощо.

Отже, страхування життя належить до стратегічно важливої складової страхового захисту населення країни. Воно забезпечує довготермінові інвестиції в економіку, вирішує частину соціальних проблем суспільства, а також поєднує в собі можливість отримання громадянами належного страхового захисту від існуючих ризиків. Створення сприятливих умов для функціонування ринку страхування життя в Україні є надзвичайно важливим питанням, котре вимагає глибокого наукового вивчення та практичних дій з боку держави, страхових організацій і суспільства в цілому [2, с. 154-161].

Страхування життя є невід’ємним елементом економічної системи ринкового типу. Попри активний економічний розвиток, кожна країна намагається забезпечити населенню належне соціальне забезпечення. Частиною такого забезпечення є страхування життя, основу якого складають дві групи ризиків: демографічні (смерть, інвалідність, старість), які доводять людину або її родину до втрати сталого доходу; соціальні (життєві події, такі як одруження, одержання освіти тощо), що вимагають фінансових витрат та виходять за рамки сімейного бюджету [3, с. 140-148].

Таким чином, як різновид страхування, страхування життя синтезує страховий захист від існуючих ризиків та дає можливість заощадження коштів населення.

Список використаної літератури

1. Фарат О. Сутність страхування життя та його функції / О. Фарат // Науковий вісник НЛТУ України. – 2008. – Вип. 18.4. – С. 243-249.
2. Стецюк Т.І. Сутність страхування життя: значення, функції, ризики // Т.І. Стецюк // НТЖ Хмельницького економічного університету «Наука й економіка». – 2015. – Вип. 1 (37). – С. 154-161.
3. Татаріна Т.В. Ринок страхування життя в Україні: проблеми та перспективи розвитку // Т.В. Татаріна // НТЖ Хмельницького економічного університету «Наука й економіка». – 2010. – № 2 (18). – С. 140-148.